Četrtek, 7. maja 2009

Letno poročilo o človekovih pravicah v svetu v letu 2008

P6_TA(2009)0385

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. maja 2009 o letnem poročilu o človekovih pravicah v svetu v letu 2008 in politiki Evropske unije na tem področju (2008/2336(INI))

(2010/C 212 E/11)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju desetega letnega poročila Evropske unije o človekovih pravicah (2008) (dokument Sveta 14146/1/2008),

— ob upoštevanju členov 3, 6, 11, 13 in 19 Pogodbe o Evropski uniji ter členov 177 in 300 Pogodbe ES,

— ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah in vseh ustreznih mednarodnih dokumentov o človekovih pravicah ([1]),

— ob upoštevanju Ustanovne listine Združenih narodov,

— ob upoštevanju vseh konvencij Združenih narodov o človekovih pravicah in njihovih izbirnih protokolov,

— ob upoštevanju regionalnih instrumentov za človekove pravice, vključno z Afriško listino o človekovih pravicah in pravicah ljudstev, Izbirnim protokolom o pravicah žensk v Afriki, Ameriško konvencijo o človekovih pravicah in Arabsko listino o človekovih pravicah,

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. januarja 2009 o razmerah v Gazi ([2]) in sklepov Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose z dne 27. januarja 2009 o bližnjevzhodnem mirovnem procesu,

— ob upoštevanju začetka veljavnosti Rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča dne 1. julija 2002 in svojih resolucij v zvezi z Mednarodnim kazenskim sodiščem ([3]),

— ob upoštevanju konvencije Sveta Evrope o ukrepih za boj proti trgovini z ljudmi in načrta EU za leto 2005 o najboljših praksah, standardih in postopkih za boj proti trgovini z ljudmi in njeno preprečevanje ([4]),

— ob upoštevanju Protokola št. 13 k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin glede odprave smrtne kazni v vseh okoliščinah,

— ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju (konvencija proti mučenju),

— ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah,

— ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk in njenega izbirnega protokola,

---

([1]) Za vsa ustrezna temeljna besedila glej tabelo v Prilogi III k poročilu Odbora za zunanje zadeve A6-0128/2007.
([2]) Sprejeta besedila, P6_TA(2009)0025.
([3]) UL C 379, 7.12.1998, str. 265; UL C 262, 18.9.2001, str. 262; UL C 293 E, 28.11.2002, str. 88; UL C 271 E, 12.11.2003, str. 576. Sprejeta besedila, 22.5.2008, P6_TA(2008)0238. Sprejeta besedila, 21.10.2008, P6_TA(2008)0496.
([4]) UL C 311, 9.12.2005, str. 1.

— ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ([1]),

— ob upoštevanju Sporazuma o partnerstvu AKP–ES in njegovih sprememb ([2]),

— ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1889/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o uvedbi instrumenta financiranja za spodbujanje demokracije in človekovih pravic po svetu ([3]) (Evropski instrument za demokracijo in človekove pravice, EIDHR),

— ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o človekovih pravicah v svetu,

— ob upoštevanju svojih resolucij o petem in sedmem zasedanju Sveta Združenih narodov za človekove pravice (UNHRC), sprejetih 7. junija 2007 ([4]) oziroma 21. februarja 2008 ([5]), in izidu pogajanj o UNHRC,

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. februarja 2006 o klavzuli o človekovih pravicah in demokraciji v sporazumih Evropske unije ([6]),

— ob upoštevanju svojih resolucij z dne 1. februarja 2007 ([7]) in 26. aprila 2007 ([8]) o pobudi za vsesplošni moratorij za smrtno kazen in resolucije Generalne skupščine Združenih narodov št. 62/149 z dne 18. decembra 2007 o moratoriju za izvajanje smrtne kazni,

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. septembra 2001 o pohabljanju ženskih spolnih organov ([9]), ki potrjuje, da je vsaka oblika takšnega pohabljanja, ne glede na obseg, nasilno dejanje zoper ženske in predstavlja kršitev njihovih človekovih pravic,

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. septembra 2007 o poteku dialogov in posvetovanj o človekovih pravicah s tretjimi državami ([10]), vključno s pravicami žensk, ki naj se izrecno obravnavajo v vseh dialogih o človekovih pravicah,

— ob upoštevanju resolucije z dne 4. septembra 2008 o oceni sankcij EU kot dela dejavnosti in politik EU na področju človekovih pravic ([11]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. januarja 2008 z naslovom „Strategiji EU o otrokovih pravicah naproti“ ([12]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. julija 2006 o svobodi izražanja na internetu ([13]),

— ob upoštevanju vseh resolucij, ki jih je Parlament sprejel v nujnih primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načel pravne države,

— ob upoštevanju foruma nevladnih organizacij za človekove pravice Evropske unije, ki je potekal decembra 2007 v Lizboni,

— ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov, ki so jo Evropska skupnost in večina njenih držav članic podpisale 30. marca 2007 in v kateri je zapisano, da je treba interese invalidov vključiti v dejavnosti s področja človekovih pravic, namenjene tretjim državam,

---

([1]) UL C 303, 14.12.2007, str. 1.
([2]) UL L 317, 15.12.2000, str. 3; UL L 209, 11.8.2005, str. 27.
([3]) UL L 386, 29.12.2006, str. 1.
([4]) UL C 125 E, 22.5.2008, str. 220.
([5]) Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0065.
([6]) UL C 290 E, 29.11.2006, str. 107.
([7]) UL C 250 E, 25.10.2007, str. 91.
([8]) UL C 74 E, 20.3.2008, str. 775.
([9]) UL C 77 E, 28.3.2002, str. 126.
([10]) UL C 187 E, 24.7.2008, str. 214.
([11]) Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0405.
([12]) UL C 41 E, 19.2.2009, str. 24.
([13]) UL C 303 E, 13.12.2006, str. 879.

Četrtek, 7. maja 2009

— ob upoštevanju deklaracije Združenih narodov o zagovornikih človekovih pravic ter dejavnosti posebnega predstavnika generalnega sekretarja Združenih narodov v zvezi s položajem zagovornikov človekovih pravic,

— ob upoštevanju mednarodne konvencije o zaščiti vseh oseb pred prisilnim izginotjem, sprejete decembra 2006,

— ob upoštevanju smernic Evropske unije o spodbujanju spoštovanja mednarodnega humanitarnega prava ([1]), o otrocih v oboroženih spopadih in o zagovornikih človekovih pravic ter o smrtni kazni, mučenju in drugem krutem, nečloveškem ali ponižujočem ravnanju, dialogih o človekovih pravicah s tretjimi državami, o pospeševanju in varstvu otrokovih pravic ter nasilju nad ženskami in boj proti vsem oblikam diskriminacije žensk,

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. maja 2008 o misiji EU za spremljanje volitev: cilji, postopki delovanja in prihodnji izzivi ([2]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. januarja 2009 o razvoju Sveta ZN za človekove pravice, vključno z vlogo EU ([3]),

— ob upoštevanju členov 45 in 112(2) svojega Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A6-0264/2009),

A. ker človekove pravice in njihova zaščita temeljijo na priznavanju človekovega dostojanstva; v zvezi s tem opozarja na uvodne besede v Splošni deklaraciji o človekovih pravicah: „priznanje prirojenega človeškega dostojanstva vseh članov človeške družbe in njihovih enakih in neodtujljivih pravic [pomeni] temelj svobode, pravičnosti in miru na svetu“,

B. ker pravičnost, svoboda, demokracija in načela pravne države izhajajo iz pristnega priznavanja človekovega dostojanstva in ker je to priznavanje temelj vseh človekovih pravic,

C. ker deseto letno poročilo Evropske unije o človekovih pravicah (2008), ki sta ga pripravila Svet in Komisija, omogoča splošen pregled dejavnosti institucij Evropske unije v zvezi s človekovimi pravicami v Evropski uniji in zunaj nje,

D. ker je namen te resolucije, da pregleda, oceni in v posebnih primerih poda konstruktivno kritiko dejavnosti Komisije, Sveta in Parlamenta v zvezi s človekovimi pravicami,

E. ker razmere na področju človekovih pravic znotraj Evropske unije neposredno vplivajo na njeno verodostojnost in zmožnost izvajanja učinkovite zunanje politike človekovih pravic,

F. ker si je treba prizadevati, da bo pri pogajanjih o dvostranskih in regionalnih trgovinskih sporazumih in pri njihovem uresničevanju – tudi s pomembnimi trgovinskimi partnerji – več pozornosti namenjene spoštovanju osnovnih človekovih pravic, zlasti političnih,

G. ker je treba upoštevati klavzule o človekovih pravicah v sporazumih, ki so jih podpisali EU in njeni partnerji iz tretjih držav,

([1]) UL C 327, 23.12.2005, str. 4.
([2]) Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0194.
([3]) Sprejeta besedila, P6_TA(2009)0021.

H. ker so politike, ki spodbujajo človekove pravice, v številnih regijah sveta še vedno ogrožene, saj njihovo kršenje neizogibno spremlja poskus kršiteljev, da bi zmanjšali vpliv vseh politik, ki te pravice spodbujajo, zlasti v državah, kjer so kršitve človekovih pravic odločilnega pomena pri ohranjanju nedemokratične vlade na oblasti,

1. meni, da si mora EU prizadevati za dosledno in skladno politiko na področju uveljavljanja in pospeševanja človekovih pravic v svetu, zato poudarja potrebo po učinkovitejšem izvajanju takšne politike;

2. ponovno poudarja svoje prepričanje, da je za učinkovitejše spodbujanje človekovih pravic treba okrepiti skupno zunanjo in varnostno politiko Evropske unije ter zagotoviti, da bo spodbujanje človekovih pravic njen glavni cilj, ki se bo dosledno izvajal v dialogih in institucionalnih odnosih Evropske unije z vsemi državami sveta skladno s členom 11 Pogodbe o Evropski uniji;

3. poziva Svet in Komisijo, naj si bolj prizadevata za izboljšanje zmožnosti Evropske unije za hitro odzivanje na kršitve človekovih pravic s strani tretjih držav; poudarja bistveno vlogo EU na področju človekovih pravic v današnjem svetu in temu ustrezna večja pričakovanja; poziva k skupnim smernicam EU na področju človekovih pravic tako v njeni zunanji politiki kot znotraj svojih meja;

4. poziva k čim večjemu stalnemu nadzoru spoštovanja glede klavzul o človekovih pravicah v sporazumih, ki jih EU podpisuje s svojimi partnerji iz tretjih držav, ter k sistematični vključitvi teh klavzul v prihodnje sporazume; opozarja, da mora biti klavzula o človekovih pravicah kot bistveni sestavni del obvezna za vsa določila sporazuma; ponavlja zahtevo, da mora klavzulo sistematično spremljati stvaren izvedbeni mehanizem;

Letno poročilo Evropske unije o človekovih pravicah za leto 2008

5. poudarja pomen letnega poročila Evropske unije o človekovih pravicah pri analizi in oceni politike človekovih pravic Evropske unije in priznava pozitivno vlogo dejavnosti institucij EU na tem področju;

6. ponavlja zahtevo, da bi bilo treba za oceno politik zagotoviti številnejše in boljše informacije in da bi bilo treba predlagati elemente in smernice za izboljšanje splošnega pristopa, kar se da zmanjšati protislovja in prilagoditi politične prednostne naloge v vsaki državi posebej z namenom sprejetja državne strategije o človekovih pravicah ali vsaj poglavja o človekovih pravicah v državnih strateških dokumentih; ponovno poziva k rednemu ocenjevanju uporabe in rezultatov politik, instrumentov in pobud glede človekovih pravic v tretjih državah, ki jih izvaja Evropska unija; poziva Svet in Komisijo, naj razvijeta posebne količinske kazalnike in merila uspešnosti za merjenje učinkovitosti teh politik;

7. pozdravlja, da sta Svet in Komisija poročilo za leto 2008 javno predstavila na seji pododbora Evropskega parlamenta za človekove pravice 4. novembra 2008, ki je sovpadala s šestdeseto obletnico Splošne deklaracije o človekovih pravicah z dne 10. decembra 1948, in predstavitev poročila na plenarnem zasedanju na isti dan, ko je Parlament podelil svojo vsakoletno nagrado Saharova za svobodo misli Hu Jiaju iz Kitajske;

8. ponovno poziva Svet in Komisijo, naj opredelita „države, ki vzbujajo posebno skrb“, v katerih je zlasti težko spodbujati človekove pravice, in države, v katerih so človekove pravice kršene, ter v ta namen razvijeta merila, s katerimi bi merili države glede na dosežen rezultat na področju človekovih pravic, kar bi omogočilo določitev specifičnih političnih prednostnih nalog;

9. poziva Svet in Komisijo, naj si bolj prizadevata za razširjanje svojega letnega poročila o človekovih pravicah in zagotovita, da bo doseglo čim širšo javnost; poziva tudi k javnim informacijskim kampanjam, namenjenim povečanju prepoznavnosti EU na tem področju;

10. poziva Svet in Komisijo, naj redno izvaja študije o družbenem vplivu in osveščenosti v zvezi z ukrepi Unije na področju človekovih pravic;

11. meni, da glede na poročilo EU, ne glede na preiskave, ki jih je izvedla v nekaterih državah članicah, ni ocenila praks držav članic v zvezi s politikami za boj proti terorizmu, ki jih je izvajala ameriška vlada pod Bushevim predsedstvom;

12. poziva Svet, naj v skladu z resolucijo, ki jo je perujski kongres soglasno sprejel aprila 2008, preuči vključitev gibanja Movimiento Revolucionario Túpac Amaru (MRTA) na evropski seznam terorističnih organizacij;

13. poudarja, da je v očeh velikih segmentov javnega mnenja po vsem svetu politika priseljevanja izziv za verodostojnost zunanjepolitičnih dejavnosti EU na področju človekovih pravic;

Dejavnosti Sveta in Komisije v mednarodnih forumih na temo človekovih pravic

14. meni, da bi količinsko in kakovostno izboljšanje sekretariata Sveta za človekove pravice Evropski uniji omogočilo, da dodatno izboljša svojo podobo pri spodbujanju in zagotavljanju spoštovanja človekovih pravic v zunanji politiki; pričakuje, da bo imenovanje visokega predstavnika za zunanje zadeve in varnostno politiko, ki bo tudi podpredsednik Komisije, v prihodnje občutno povečalo skladnost in učinkovitost EU, če bo začela veljati Lizbonska pogodba;

15. meni, da bi moral – glede na pomembnost vprašanj glede človekovih pravic v razmerah med konflikti in po njih – mandat posebnih predstavnikov Evropske unije v prihodnosti nujno izrecno vključevati spodbujanje in zagotavljanje spoštovanja človekovih pravic;

16. ponovno zahteva, da Komisija spodbudi države članice Evropske unije in tretje države, s katerimi potekajo pogajanja o prihodnjem pristopu ali krepitvi medsebojnih odnosov, k podpisu in ratifikaciji vseh ključnih konvencij Združenih narodov in Sveta Evrope s področja človekovih pravic in njihovih izbirnih protokolov ter k sodelovanju z mednarodnimi postopki in mehanizmi s področja človekovih pravic; zlasti se zavzema za sklenitev okvirnega dogovora med Evropsko unijo in visokim komisarjem ZN za begunce, da bi vse države članice spodbudili k ratifikaciji in izvajanju konvencij Združenih narodov;

17. poziva Svet in Komisijo, da nadaljujeta z odločnimi prizadevanji za splošno ratifikacijo Rimskega statuta in sprejetje potrebnih nacionalnih izvedbenih predpisov v skladu s Skupnim stališčem Sveta št. 2003/444/SZVP z dne 16. junija 2003 o Mednarodnem kazenskem sodišču ([1]) in akcijskim načrtom iz leta 2004 za nadaljnje spremljanje skupnega stališča; zahteva, da se ta prizadevanja razširijo na ratifikacijo in izvajanje Sporazuma o privilegijih in imunitetah Mednarodnega kazenskega sodišča, ki je za to sodišče pomembno operativno orodje; pozdravlja, da je s tem, ko so Madagaskar, Cookovi otoki in Surinam leta 2008 ratificirali Rimski statut, skupno število držav pogodbenic julija 2008 naraslo na 108; poziva Češko republiko kot edino državo članico Evropske unije, ki še ni ratificirala Rimskega statuta, naj to končno stori brez nadaljnjega odlašanja ([2]); poziva Romunijo, naj odstopi od dvostranskega sporazuma o imuniteti z ZDA;

([1]) UL L 150, 18.6.2003, str. 67.

([2]) Do 18. julija 2008 Rimskega statuta še ni ratificiralo 85 držav: Alžirija, Angola, Armenija, Azerbajdžan, Bahami, Bahrajn, Bangladeš, Belorusija, Butan, Brunej, Češka republike, Čile, Demokratična ljudska republika Koreja, Egipt, Ekvatorialna Gvineja, Eritreja, Etiopija, Filipini, Grenada, Gvatemala, Gvineja Bissau, Haiti, Indija, Indonezija, Iran, Irak, Izrael, Jamajka, Jemen, Kamerun, Kazahstan, Kiribati, Kitajska, Kuba, Kuvajt, Kirgizistan, Laos, Libanon, Libija, Malezija, Maldivi, Maroko, Mavretanija, Združene države Mikronezije, Mjanmar/Burma, Moldavija, Monako, Mozambik, Nepal, Nikaragva, Oman, Pakistan, Palau, Papua Nova Gvineja, Katar, Ruanda, Ruska federacija, Salomonovi otoki, Salvador, Savdska Arabija, Sejšeli, Singapur, Sirija, Slonokoščena obala, Somalija, Sudan, Sveta Lucija, Sao Tome in Principe, Svaziland, Šrilanka, Tajska, Togo, Tonga, Tunizija, Turčija, Turkmenistan, Tuvalu, Ukrajina, Uzbekistan, Vanuatu, Vietnam, Združeni arabski emirati, Združene države Amerike, Zelenortski otoki, Zimbabve.

18. zahteva, da vsa predsedstva EU opozarjajo na pomembnost sodelovanja z Mednarodnim kazenskim sodiščem na vseh vrhih in dialogih s tretjimi državami, vključno z vrhom med EU in Rusijo ter dialogi med EU in Kitajsko, ter poziva vse države članice EU, naj pospešijo sodelovanje s tem sodiščem in sprejmejo dvostranske sporazume o izvrševanju sodb ter o zaščiti prič in žrtev; poleg tega priznava Sporazum o sodelovanju in pomoči med EU in Mednarodnim kazenskim sodiščem ter na osnovi tega poziva Evropsko unijo in njene države članice, naj sodišču zagotovijo vso potrebno pomoč, vključno s pomočjo na terenu, pri potekajočih primerih; v tem okviru pozdravlja pomoč Belgije in Portugalske pri prijetju Jean-Pierra Bembe maja 2008 in njegovi izročitvi Mednarodnemu kazenskemu sodišču;

19. poziva Evropsko skupnost in njene države članice k čimprejšnji ratifikaciji Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov; vztraja, da je treba Izbirni protokol k tej konvenciji obravnavati kot njen sestavni del, in poziva k hkratnemu pristopu k tej konvenciji in protokolu ([1]);

20. poudarja, da je treba dodatno okrepiti aktivno sodelovanje Evropske unije in njenih držav članic glede vprašanj človekovih pravic in demokracije in glede njihove udeležbe v okviru različnih mednarodnih forumov v letu 2009, kot so delo UNHRC, Generalne skupščine Združenih narodov, ministrskega sveta Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE) in Sveta Evrope;

21. pozdravlja konferenco zagovornikove človekovih pravic 7. in 8. oktobra 2008 v Evropskem parlamentu v Bruslju, ki jo je financiral evropski instrument za demokracijo in človekove pravice kot večjo medinstitucionalno pobudo Evropskega parlamenta, Komisije in Združenih narodov, ki je zaznamovala šestdeseto obletnico splošne deklaracije o človekovih pravicah;

22. pozdravlja sodelovanje Evropske unije in Sveta Evrope v okviru memoranduma o soglasju, ki je bil podpisan maja 2007; odobrava, da so bila 23. oktobra 2007 in 10. marca 2008 organizirana štiristranska srečanja predsedstva EU, Komisije, generalnega sekretarja Sveta Evrope in predsednika odbora ministrov Sveta Evrope; ponovno poudarja, da je pomembno močneje spodbujati sodelovanje na področju človekovih pravic, načel pravne države in pluralistične demokracije kot skupnih vrednot obeh organizacij in vseh držav članic EU;

23. pozdravlja sporazum o sodelovanju v okviru Agencije EU za temeljne pravice, ki sta ga Komisija in Svet Evrope podpisala 18. junija 2008; poudarja, da sporazum vključuje določbe o organizaciji rednih sej, izmenjavi informacij in usklajevanju dejavnosti;

24. pozdravlja, da je bila na diplomatski konferenci, ki je potekala od 19. do 30. maja 2008 v Dublinu, sprejeta Konvencija o kasetnem strelivu; je zaskrbljen, ker niso vse države članice Evropske unije podpisale sporazuma na podpisni konferenci v Oslu 3. decembra 2008 ter jih poziva, naj to čim prej storijo ([2]); ugotavlja, da konvencija nalaga takojšnjo in brezpogojno prepoved vseh vrst kasetnega streliva, ki povzroča nesprejemljivo škodo civilistom;

25. pozdravlja sodelovanje Srbije pri prijetju in izročitvi Radovana Karadžića Mednarodnemu kazenskemu sodišču za nekdanjo Jugoslavijo; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da sta Ratko Mladić in Goran Hadžić še na prostosti in še nista bila privedena pred Mednarodno kazensko sodišče za nekdanjo Jugoslavijo; v zvezi s tem poziva srbske organe, naj zagotovijo polno sodelovanje z Mednarodnim kazenskim sodiščem za nekdanjo Jugoslavijo, ki mora privesti do prijetja in izročitve vseh preostalih obtožencev, da bi omogočili ratifikacijo stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma;

([1]) Novembra 2008 so Avstrija, Madžarska, Slovenija in Španija ratificirale Konvencijo in Izbirni protokol.

([2]) Izmed držav članic EU Ciper, Estonija, Finska, Grčija, Latvija, Litva, Poljska, Romunija in Slovaška še niso podpisale Konvencije.

26. poziva vse države članice, naj polno sodelujejo v mehanizmih mednarodnega kazenskega sodstva, zlasti pri privedbi ubežnikov pred sodišče; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da Sudan še vedno ni prijel Ahmeda Mohameda Haruna („Ahmeda Haruna") in Alija Mohameda Alija Abd Al Rahmana („Alija Kušajba") ter ju izročil Mednarodnemu kazenskemu sodišču, s čimer ni upošteval svojih obvez iz resolucije Varnostnega sveta OZN št. 1593 (2005); ostro obsoja povračilne ukrepe Sudana po tem, ko je Mednarodno kazensko sodišče izdalo nalog za prijetje predsednika Al Baširja, in je močno zaskrbljen zaradi nedavnega ostrega ukrepanja proti zagovornikom človekovih pravic, kar je junija 2008 privedlo do prijetja Mohameda El Sarija, ki je bil zaradi sodelovanja z Mednarodnim kazenskim sodiščen obsojen na 17 let zapora; pozdravlja izpustitev vodje glavne opozicijske stranke Ljudski kongres Hasan Al Turabija po dveh mesecih pripora, ker je v svoji izjavi pozval predsednika Al Baširja, naj prevzame politično odgovornost za zločine v Darfurju; kot zadnje opozarja na svojo resolucijo z dne 22. maja 2008 o Sudanu in Mednarodnem kazenskem sodišču ([1]) in znova poziva predsedstva EU in države članice, naj izpolnijo svoje zaveze, izražene v deklaraciji EU iz marca 2008 in sklepih Sveta o Sudanu iz junija 2008, da je EU „pripravljena, da preuči ukrepe proti posameznikom, odgovornim za nesodelovanje z Mednarodnim kazenskim sodiščem, če se obveznost iz resolucije Varnostnega sveta ZN št. 1593 o sodelovanju z Mednarodnim kazenskim sodiščem še naprej ne bo spoštovala";

27. pozdravlja začetek prvega sodnega postopka 26. januarja 2009 na Mednarodnem kazenskem sodišču proti Thomasu Lubangi iz Demokratične republike Kongo in ugotavlja, da je to prvi sodni postopek v zgodovini mednarodnega kazenskega prava, kjer dejavno sodelujejo žrtve; v zvezi s tem poziva Mednarodno kazensko sodišče naj okrepi svoja prizadevanja glede razširitve dejavnosti osveščanja, da se skupnosti v državah, kjer vladajo krizne razmere, vključijo v proces konstruktivne interakcije z Mednarodnim kazenskim sodiščem, ki je bil oblikovan z namenom, da spodbuja večje razumevanje in podporo v zvezi z mandatom tega sodišča, obvladuje pričakovanja in omogoči tem skupnostim, da sledijo mednarodnemu sodnemu kazenskemu procesu in ga razumejo; pozdravlja sodelovanje Demokratične republike Kongo pri izročitvi Thomasa Lubange, Germaina Katange in Mathieuja Ngudjola Mednarodnemu kazenskemu sodišču; obžaluje pa, da nalog Mednarodnega kazenskega sodišča za prijetje Bosca Ntagande še ni bil izvršen, in poziva, da se na prihodnjih sejah Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose zahtevata takojšnje prijetje Bosca Ntagande in njegova izročitev Mednarodnemu kazenskemu sodišču; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da so se že tako nemirne razmere v Demokratični republiki Kongo nedavno še poslabšale zaradi novih napadov Gospodove uporniške vojske, ki je med 24. decembrom 2008 in 13. januarjem 2009 na severnem delu države brutalno pobila vsaj 620 civilistov in ugrabila več kot 160 otrok; zato poudarja, da je nujno treba prijeti poveljnike Gospodove uporniške vojske, kakor je zahtevano v resoluciji Parlamenta z dne 21. oktobra 2008 o obtožnici in začetku postopka proti Josephu Konyju na Mednarodnem kazenskem sodišču ([2]); z zaskrbljenostjo ugotavlja, da nalogi Mednarodnega kazenskega sodišča za prijetje štirih članov Gospodove uporniške vojske v Ugandi še niso bili izvršeni;

28. z zadovoljstvom pozdravlja prve obetajoče izjave nove vlade ZDA o Mednarodnem kazenskem sodišču, da to sodišče „postaja pomemben in verodostojen instrument, s katerim bi lahko dosegli, da glavni vodilni prevzamejo odgovornost za zločine v Kongu, Ugandi in Darfurju" ([3]), in poziva ZDA, naj obnovijo svoj podpis in še naprej sodelujejo z Mednarodnim kazenskim sodiščem, zlasti v primerih, ki so predmet preiskav ali predhodnih analiz tega sodišča;

29. z zadovoljstvom ponovno ugotavlja, da je Generalna skupščina Združenih narodov sprejela deklaracijo o pravicah domorodnih ljudstev, s katero je vzpostavljen okvir, znotraj katerega bodo lahko države brez izključevanja ali diskriminacije zaščitile in spodbujale pravice domorodnih ljudstev; zato poziva Komisijo, naj spremlja izvajanje resolucije, zlasti s pomočjo evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice, pri tem pa zlasti naroči vsem državam članicam, da nujno ratificirajo Konvencijo Mednarodne organizacije dela št. 169 o domorodnih ljudstvih in plemenih, ki načela iz omenjene deklaracije podpira s pravno zavezujočim instrumentom; vendar pa pozdravlja dejavnosti Komisije, namenjene domorodnemu prebivalstvu, in projekt „Uveljavljanje pravic prvotnih prebivalcev in plemenskih ljudstev s pomočjo pravnega svetovanja, krepitve zmogljivosti in dialoga", ki ga skupaj izvajata Komisija in Mednarodna organizacija dela; ugotavlja, da so konvencijo Mednarodne organizacije dela po skoraj dvajsetih letih od začetka njene

([1]) Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0238.
([2]) Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0496.
([3]) Izjava veleposlanice Susan E. Rice, stalne predstavnice ZDA pri OZN, o spoštovanju mednarodnega humanitarnega prava, ki jo je dala v Varnostnem svetu 29. januarja 2009.

veljavnosti podpisale le tri države članice in sicer Danska, Nizozemska in Španija; zato spodbuja pobude za večjo osveščenost glede tega pomembnega zakonodajnega instrumenta ter njegovo ratifikacijo v vseh državah članicah kot načina, da bi postal učinkovitejši povsod po svetu;

30. ponovno poziva k pripravi evropske okvirne strategije o Romih glede na posebni družbeni položaj romskih skupnosti v Evropski uniji, državah kandidatkah in državah, ki so vključene v stabilizacijsko-pridružitveni proces; z zadovoljstvom opozarja na prvo vrhunsko srečanje Komisije med EU in Romi septembra 2008 pod skupnim pokroviteljstvom predsednika Komisije in francoskega predsedstva, s ciljem spodbuditi odločno zavezanost reševanju konkretnih težav in ustvarjanju mehanizmov, s katerimi bi zagotavljali boljše razumevanje razmer Romov v Evropi;

31. pozdravlja dogovor, ki je bil kot nadaljevanje dejavnosti svetovne konference proti rasizmu na durbanski pregledni konferenci sklenjen 21. aprila 2009 v zvezi z njenim zaključnim dokumentom, ki med drugim v celoti zagovarja pravico do svobode izražanja, kot je opredeljena v mednarodnem pravu, ponavlja in množi pozive k zaščiti pravic priseljencev in priznava obstoj večplastnih in poostrenih oblik diskriminacije; obsoja govor predsednika Mahmuda Ahmadinedžada, ki je bil v nasprotju z duhom in namenom konference o boju proti rasizmu; pozdravlja vsebinske seje UNHRC v vlogi pripravljalnega odbora za durbansko pregledno konferenco, ki so potekale od 21. aprila do 2. maja 2008 in od 6. do 17. oktobra 2008;

32. je razočaran, ker Svet ni prevzel vodilne vloge in se države članice niso mogle dogovoriti o skupni strategiji na durbanski revizijski konferenci proti rasizmu, rasni diskriminaciji, ksenofobiji in s tem povezani nestrpnosti od 20. do 24. aprila 2009 v Ženevi (Durban II); globoko obžaluje pomanjkanje enotnosti in sodelovanja, zlasti z ozirom na pričakovano okrepitev zunanje politike EU v skladu z novo pogodbo o EU; poziva Komisijo in zlasti Svet, naj Parlamentu pojasnita, ali je bila načrtovana evropska strategija in kakšna so ***bila*** prizadevanja za iskanje poenotenega posebnega dogovora, in poročata o tem, kaj se je zgodilo, ter o posledicah rezultatov konference Durban II;

33. pozdravlja drugi evropski forum za otrokove pravice, ki ga je organizirala Komisija marca 2008, osredotočen pa je bil na vprašanja opozorilnih sistemov ob izginotju otroka ter otroške revščine in socialne izključenosti, s posebnim poudarkom na romskih otrocih;

34. pozdravlja evropsko leto medkulturnega dialoga 2008, katerega pobudnica je bila Komisija, uvedeno pa je bilo s sklepom Evropskega parlamenta in Sveta; ponovno poudarja, da ima medkulturni dialog vse večjo vlogo pri pospeševanju evropske identitete in državljanstva; poziva države članice in Komisijo, da predložijo strategije za pospeševanje medkulturnega dialoga, da v okviru svojih pristojnosti spodbujajo cilje zavezništva civilizacij ter da temu zavezništvu še naprej nudijo politično podporo;

Svet Združenih narodov za človekove pravice (UNHRC)

35. pozdravlja delo UNHRC ter poudarja njegovo bistveno vlogo v celotni strukturi Združenih narodov in potencial, da oblikuje koristen okvir za večstranska prizadevanja Evropske unije za človekove pravice; ugotavlja, da si mora ta nov organ še naprej prizadevati, da pridobi večjo verodostojnost;

36. poudarja, da je vloga organizacij civilne družbe nujno potrebna za učinkovitost UNHRC;

37. pozdravlja začetek splošnega rednega pregleda in prvi krog pregleda, ki je bil aprila in maja 2008, zaključil pa se je s sprejetjem poročil o rezultatih na plenarnem zasedanju UNHRC junija 2008; opaža, da je bil z izvajanjem prvih dveh krogov novega mehanizma potrjen potencial splošnega rednega pregleda in pričakuje, da bo njegovo izvajanje pripeljalo do nadaljnjih konkretnih rezultatov in izboljšav; poziva Svet in Komisijo, naj od blizu spremljata in nadzirata dejavnosti splošnega rednega pregleda in poziva Svet, naj se o tej zadevi posvetuje s Parlamentom;

38. ugotavlja, da so države članice EU v UNHRC v manjšini, kot je poudarjeno tudi v letnem poročilu; poziva institucije EU in države članice, naj si skupno prizadevajo, da bi to popravile, in sicer z oblikovanjem ustreznih zavezništev z državami in nedržavnimi akterji, ki nadaljujejo s prizadevanji za zaščito univerzalne in nedeljive narave človekovih pravic;

39. v zvezi s tem poziva Svet in Komisijo, naj okrepita svoje sodelovanje z demokratičnimi vladami iz drugih regionalnih skupin v okviru UNHRC, da bi povečali možnosti za uspeh pobud, ki imajo za cilj spoštovanje načel splošne deklaracije o človekovih pravicah; poziva Komisijo, naj predloži letno poročilo o glasovalnih vzorcih pri glasovanju o zadevah v zvezi s človekovimi pravicami v ZN in naj analizira, kako so nanje vplivale politike EU in njenih držav članic ter politike drugih blokov;

40. poziva k okrepljenemu sodelovanju med Svetom Evrope in Evropsko unijo na področju pospeševanja pravic manjšin ter zaščite regionalnih in manjšinskih jezikov z uporabo pravnih orodij nediskriminacije za zagovarjanje raznolikosti in strpnosti;

41. ponovno poudarja bistveni pomen posebnih postopkov in državnih mandatov v UNHRC; meni, da mora biti postopek obnovitve mandatov pregleden; pozdravlja novi priročnik Združenih narodov o posebnih postopkih in vztraja, da si je treba še naprej prizadevati za imenovanje neodvisnih in izkušenih kandidatov, ki bodo ustrezno reprezentativni, tako glede zemljepisne zastopanosti kot glede zastopanosti po spolu; ugotavlja nedavne spremembe na področju tematskih in državnih mandatov; pozdravlja na novoustanovljene tematske mandate, ki obravnavajo sodobne oblike suženjstva in dostop do varne pitne vode; odobrava, da je bil mandat posebnega poročevalca za razmere na področju človekovih pravic v Sudanu podaljšan do junija 2009;

42. odobrava, da je EU dala pobudo za posebno zasedanje UNHRC oktobra 2007 o Burmi, ki se je zaključilo s sprejetjem resolucije junija 2008, ki obsoja stalno sistematično kršenje človekovih pravic in novačenje otrok vojakov v Burmi, in poziva vlado Burme, naj nemudoma brezpogojno izpusti vse politične zapornike;

Uspešnost smernic Evropske unije za človekove pravice

43. meni, da bi bilo treba – kljub zamudi pri končni ratifikaciji Lizbonske pogodbe – priprave za ustanovitev nove evropske službe za zunanjepolitično delovanje uporabiti proaktivno za usklajevanje pristopov misij držav članic in Komisije v tujini na področju človekovih pravic, tako, da bi si misije delile strukture in osebje, s čimer bi vzpostavili prave „ambasade Evropske unije“;

44. je seznanjen s prizadevanji slovenskega in francoskega predsedstva za dokončno pripravo smernic Evropske unije o otrokovih pravicah; pričakuje, da bo prihodnje leto prejel osnutek posebnih izvedbenih ukrepov, ki bodo osredotočeni na izvajanje celostnega in izčrpnega pristopa v okviru temeljnih smernic;

45. meni, da je treba sprejeti ukrepe, da se zagotovi, da bodo misije EU bolj sistematično spremljale zadeve v zvezi s človekovimi pravicami, na primer določitev kontaktnih točk za obravnavanje človekovih pravic ter vključitev smernic o človekovih pravicah in njihovo izvajanje v izobraževalnih programih za osebje misij EU;

Položaj žensk, stanje na področju nasilja nad ženskami in umorov žensk

46. pozdravlja nov prednostni status, ki ga je v drugi polovici leta 2008 francosko predsedstvo dodelilo ženskim vprašanjem v okviru ukrepov EU na področju človekovih pravic; zlasti poudarja, da se je treba spoprijeti s tragičnim pojavom nasilja nad ženskami (vključno z obrezovanjem žensk) in umori žensk (vključno s splavom na podlagi spola zarodka);

47. ker mednarodna skupnost ni izboljšala katastrofalnih razmer na področju človekovih pravic v Zimbabveju, poziva Svet in države članice, naj preučijo vzroke za to stanje, da bi določili učinkovitejše politike in da bi Parlament obvestili o predvidenih ukrepih ob upoštevanju obsežnih odnosov EU in njenih držav članic z mnogimi afriškimi državami, zlasti v južni Afriki;

48. pozdravlja, da so bile 8. decembra 2008 sprejete nove smernice, s čimer je bila vzpostavljena celostna strategija za okrepitev ukrepov EU za večjo varnost žensk, zlasti v državah, kjer potekajo spori, pa tudi v drugih državah; vendar obžaluje, da Parlament ni bil tesneje udeležen pri oblikovanju teh novih smernic, in glede tega poziva, da bi se v prihodnosti vzpostavil mehanizem za posvetovanje s Parlamentom v fazi priprave novih smernic, pa tudi v fazi njihovega ocenjevanja in revidiranja;

49. nič manj pa ne opozarja na obstoječe vrzeli v razvoju politik in ukrepov Unije za človekove pravice žensk; meni, da se te vrzeli odražajo v poročilu Sveta, saj pri oceni raznih specifičnih področij ni dovolj podrobno;

Smrtna kazen

50. opozarja na resolucijo o moratoriju za izvajanje smrtne kazni (resolucija 62/149), ki je bila sprejeta 18. decembra 2007 na Generalni skupščini Združenih narodov, in poziva k svetovnemu moratoriju za izvajanje smrtne kazni; poudarja, da se resolucija konča s pozivom vsem državam članicam Združenih narodov, naj določijo moratorij na izvrševanje usmrtitev z namenom odprave smrtne kazni;

51. pozdravlja skupno deklaracijo za boj proti smrtni kazni, ki so jo 10. oktobra 2008 podpisali predsedniki Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije v imenu EU ter predsednik parlamentarne skupščine, predsednik odbora ministrov in generalni sekretar Sveta Evrope o evropskem dnevu proti smrtni kazni, ki ga vsako leto praznujemo 10. oktobra; ponavlja, da je prepoved izvajanje smrtne kazni ena bistvenih določb Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, saj v njenem drugem členu izrecno piše, da nihče ne sme biti obsojen na smrtno kazen ali usmrčen;

52. pozdravlja pregledano in posodobljeno različico smernic EU o smrtni kazni; ponavlja, da EU ostro nasprotuje smrtni kazni v vseh okoliščinah in ponovno poudarja, da odprava smrtne kazni prispeva h krepitvi človekovega dostojanstva in postopnemu razvoju človekovih pravic;

53. poziva predsedstvo, naj spodbudi Italijo, Latvijo, Poljsko in Španijo, ki so podpisale Protokol št. 13 k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin glede odprave smrtne kazni v vseh okoliščinah, vendar ga še niso ratificirale, naj to storijo; v zvezi s tem priznava, da bi se smernice o smrtni kazni izvajale skladneje, če bi države članice te protokole in konvencije podpisale ter ratificirale;

54. odobrava, da je primerov smrtne kazni vse manj, saj je bila leta 2008 ukinjena za vse zločine v Ruandi in Uzbekistanu; odobrava okvirni kazenski zakonik v Iranu, ki prepoveduje kazni s kamenjanjem, in poziva iranski parlament, naj ga dokonča, da bo tako zagotovil dokončno prepoved te kazni; obsoja, da iranski režim še vedno izreka smrtno kazen obdolžencem, mlajšim od 18 let, in jo tudi izvršuje (zlasti pri osebah, katerih edini „zločin“ po šeriatskim pravu so bila homoseksualna dejanja); poudarja, da je Iran edina država, ki je leta 2008 izvršila usmrtitve mladoletnih storilcev kaznivih dejanj; je globoko zaskrbljen, ker v Iranu na usmrtitev čaka še vsaj 130 drugih mladoletnih storilcev kaznivih dejanj; ponovno obsoja, da se iranski režim vse pogosteje poslužuje smrtne kazni, zaradi česar je Iran na drugem mestu seznama držav z največjim številom usmrtitev takoj za Kitajsko; opaža, da v Gvatemali ni bila izrečena nobena smrtna kazen; vendar je zaskrbljen zaradi možnosti, da bi se smrtna kazen začela ponovno izvrševati; zato vlado Gvatemale poziva, naj se nasprotno zaveže vsesplošnemu moratoriju na smrtno kazen; vendar pozdravlja odločitev predsednika Coloma marca 2008, ki bi lahko privedla do prepovedi smrtne kazni v tej državi;

je zaskrbljen, ker smrtna kazen še vedno obstaja v notranji zakonodaji Peruja; opaža, da od leta 2007 vse primere smrtne kazni na Kitajskem pregleda vrhovno sodišče; je pa zaskrbljen, ker Kitajska še vedno izvrši največje število usmrtitev na svetu; obsoja izvrševanje smrtne kazni v Belorusiji, ki je edina država v Evropi, ki še vedno izvaja smrtno kazen, kar je v nasprotju z evropskimi vrednotami;

Mučenje in drugo kruto, nečloveško ali ponižujoče ravnanje

55. poziva vse države članice EU, ki še niso podpisale in/ali ratificirale Izbirnega protokola h Konvenciji proti mučenju, naj to čim prej storijo;

56. še vedno je zaskrbljen glede resnične zavezanosti človekovim pravicam držav članic EU, ki ne želijo podpisati zgoraj navedene mednarodne konvencije o zaščiti vseh oseb pred prisilnim izginotjem; pozdravlja, da je to konvencijo maja 2008 ratificirala Argentina, in poziva vse države članice EU, ki tega še niso storile, naj jo nemudoma podpišejo in ratificirajo ([1]);

57. pozdravlja pregledano različico smernic EU o mučenju, ki jih je Svet sprejel aprila 2001 in posodobil leta 2008, katerih cilj je zagotoviti EU delujoče orodje za uporabo pri stikih s tretjimi državami na vseh ravneh, pa tudi v večstranskih forumih za človekove pravice, da bi podprli in okrepili sedanja prizadevanja za preprečitev in odpravo mučenja ali slabega ravnanja v vseh delih sveta; ponavlja, da je EU odločno zavezana uveljaviti popolno prepoved mučenja ter krutega, nečloveškega in poniževalnega ravnanja;

58. pričakuje od Sveta in Komisija, da bosta okrepila sodelovanje s Svetom Evrope za vzpostavitev vseevropskega območja brez mučenja in drugih oblik slabega ravnanja in tako jasno sporočita, da so evropske države trdno odločene, da najprej izkoreninijo takšna dejanja tudi znotraj svojih meja in dajo s tem vzgled drugim državam sveta, kjer so takšne prakse žal še prisotne;

59. pozdravlja oceno smernic EU o mučenju in drugem krutem, nečloveškem ali ponižujočem ravnanju ali kaznovanju, ki vključuje nova priporočila in izvedbene ukrepe, da bi dodatno okrepili ukrepe na tem področju; z zadovoljstvom opozarja na vključitev priporočil v študijo z naslovom „Izvajanje smernic Evropske unije o mučenju in drugem krutem, nečloveškem ali ponižujočem ravnanju ali kaznovanju“, ki je bila 28. junija 2007 predstavljena pododboru Evropskega parlamenta za človekove pravice in decembra 2007 delovni skupini Sveta za človekove pravice (COHOM); z zadovoljstvom opozarja na zaključke, ki izhajajo iz pregleda izvajanja smernic; pozdravlja izvedbene ukrepe, katerih namen je usmerjati misije EU in delegacije Komisije na tem področju; v zvezi s tem pozdravlja posebna merila za ukrepe v zvezi s posameznimi primeri ter obžaluje pomanjkanje ukrepov za preprečevanje premestitev oseb v državo, v kateri bi jim lahko grozila nevarnost mučenja ali drugega nečloveškega ali ponižujočega kaznovanja; v zvezi s tem ponovno poziva EU, naj deluje skladno s pravili in standardi iz mednarodnih in regionalnih instrumentov glede mučenja in slabega ravnanja;

60. pozdravlja resolucijo 62/148 o mučenju in drugem krutem, nečloveškem ali ponižujočem ravnanju ali kaznovanju, pri pripravi katere je sodelovala EU, sprejeta pa je bila na Generalni skupščini Združenih narodov 4. marca 2008, in opominja, da je pravica oseb, da niso izpostavljene mučenju, krutemu, nečloveškemu, ponižujočemu ravnanju ali kaznovanju osnovna pravica in jo je treba varovati v vseh okoliščinah; opaža, da se je mreža parlamentarnih odborov Evropske unije za človekove pravice drugič sestala v Evropskem parlamentu 25. junija 2008; te seje, ki je poseben poudarek namenila boju proti mučenju, se je udeležil posebni poročevalec Združenih narodov proti mučenju Manfred Nowak;

([1]) Podpisnice (do novembra 2008): Belgija, Danska, Nemčija, Grčija, Španija, Francija, Irska, Italija, Ciper, Litva, Luksemburg, Malta, Nizozemska, Avstrija, Portugalska, Slovaška, Slovenija, Finska, Švedska (samo pet držav – Albanija, Argentina, Francija, Honduras in Mehiko – je Konvencijo ratificiralo, da bi začela veljati, pa jo mora ratificirati dvajset držav).

61. poziva Svet in Komisijo, naj nadaljujeta prakso demarš pri vseh mednarodnih partnerjih EU v zvezi z ratifikacijo in izvajanjem mednarodnih konvencij, ki prepovedujejo mučenje in slabo ravnanje, in z zagotavljanjem pomoči pri rehabilitaciji oseb, ki so preživele mučenje; poziva Svet in Komisijo, naj boj proti mučenju in slabemu ravnanju obravnavata kot najpomembnejšo prednostno nalogo politike EU na področju človekovih pravic, zlasti z izboljšanim izvajanjem smernic Evropske unije in vseh drugih instrumentov Evropske unije, kot je evropski instrument za demokracijo in človekove pravice (EIDHR), in z zagotovitvijo, da se države članice vzdržijo sprejemanja diplomatskih zagotovil iz tretjih držav, v katerih dejansko obstaja nevarnost, da bodo ljudje mučeni ali da bodo z njimi slabo ravnali;

62. ugotavlja pomen Uredbe Sveta (ES) št. 1236/2005 z dne 27. junija 2005 o trgovini z določenim blagom, ki bi se lahko uporabilo za izvršitev smrtne kazni, mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje ([1]), ki prepoveduje izvoz in uvoz opreme, ki je praktično uporabna zgolj za izvršitev smrtne kazni ali za mučenje in drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje, veljati pa je začela 30. julija 2006; poziva Svet in Komisijo, naj ocenita, kako države članice izvajajo to uredbo, in raziščeta možnosti za razširitev njenega področja uporabe;

63. obžaluje, da je v Demokratični republiki Kongo 1,35 milijona razseljenih oseb, vključno z 850 000 razseljenimi v Severnem Kivuju; znova poudarja, da je treba nujno ukrepati, in sicer v obliki obsežne preiskave, da bi pred sodišče privedli storilce, odgovorne za poboj okoli 150 oseb v napadih Nacionalnega kongresa za ljudsko obrambo in milice Mai Mai v Kiwanji novembra 2008; poziva vladi Demokratične republike Kongo in Ruande, naj zagotovita popolno podporo misiji Organizacije Združenih narodov v Demokratični republiki Kongo (MONUC) pri izvajanju njenega mandata za ohranjanje miru v tej regiji in si prizadevata za zaščito civilistov v regiji pred nasiljem in hudimi zločini, ki so se dogajali do zdaj; zahteva tudi, da Svet in Komisija podpreta preiskave o vsakodnevnih hudih kršitvah mednarodnega humanitarnega prava, vključno s posilstvi, zunajsodnimi usmrtitvami in mučenjem, in o potrebi izvajanja trdne strategije EU, ki bi olajšala doseganje sprememb v regiji;

64. je še vedno močno zaskrbljen zaradi pogubne humanitarne krize v Zimbabveju ter epidemije kolere in ker Mugabejev režim še vedno ni pripravljen učinkovito reševati krize; poziva Svet in Komisijo, naj odkrito obsodita dejanja Mugabejevega režima ter potrdita svojo zavezo prebivalcem Zimbabveja v obliki dolgoročnega programa humanitarne pomoči; obsoja tudi, da Mugabejev režim ustrahuje in v priporu zadržuje zagovornike človekovih pravic in člane civilne družbe, na primer Jestino Mukoko, in zahteva, da se storilce teh dejanj privede pred sodišče;

Pravice otrok

65. ponovno poudarja bistveno potrebo po izvajanju smernic EU o otrocih in oboroženih spopadih; poziva države, naj sprejmejo pariške zaveze iz leta 2007 za varstvo otrok pred nezakonitim izkoriščanjem v oboroženih spopadih ali skupinah;

66. pozdravlja posodobljeno različico teh smernic, sprejetih 16. junija 2008 in z zadovoljstvom opaža, da je EU veleposlanikom naročila, naj razvijejo lastne strategije glede trinajstih prednostnih držav za izvajanje šestih novih tematskih vprašanj, opredeljenih v smernicah: novačenje, ubijanje in pohabljanje, napadi na šole in bolnišnice, preprečevanje dostopa humanitarni pomoči, spolno nasilje in nasilje na podlagi spola ter kršenje in zloraba;

([1]) UL L 200, 30.7.2005, str. 1.

Četrtek, 7. maja 2009

67. odobrava, da je junija 2008 Evropski svet sprejel sklepe o pravicah otrok, zlasti tistih, ki so bili izpostavljeni oboroženim spopadom; ugotavlja, da je Svet pozval Komisijo in države članice, naj še naprej zagotavljajo doslednost, komplementarnost in usklajenost politik in programov za človekove pravice, varnost in razvoj, da bi se lahko učinkovito, trajnostno in celovito odzvali na kratko-, srednje- in dolgoročne posledice, ki jih imajo oboroženi spopadi za otroke;

68. odobrava, da je junija 2008 EU sprejela pregledan seznam, katerega cilj je vključiti varstvo otrok, ki so bili izpostavljeni oboroženim spopadom, v evropsko varnostno in obrambno politiko; opaža, da to vključuje znatne izboljšave, zlasti opredelitev varstva otrok, posebno usposabljanje glede otrok, ki so bili izpostavljeni oboroženim spopadom, spremljanje in poročanje, povečanje prepoznavnosti in osveščenosti, možnost zagotavljanja posebnega strokovnega znanja na terenu ter okrepitev strokovnega komuniciranja med misijami/operacijami in Brusljem;

69. pozdravlja pobude predsedstva glede otrok, ki so bili izpostavljeni oboroženim spopadom; opozarja na konferenco z naslovom „Kako povečati učinek na terenu – sodelovanje nevladnih organizacij in Evropske unije pri temi otroci v oboroženih spopadih“, ki jo je organiziralo slovensko predsedstvo aprila 2008;

70. opozarja na resolucijo o otrocih v oboroženih konfliktih, sprejeto na Generalni skupščini Združenih narodov 22. februarja 2008, in poročilo posebnega predstavnika generalnega sekretarja Združenih narodov; odločno obsoja novačenje in uporabo otrok v oboroženih spopadih v Čadu in Iraku;

71. pozdravlja letno poročilo in sklepe delovne skupine ZN o otrocih in oboroženih spopadih; ostro obsoja hude kršitve otrokovih pravic in stalno uporabo otrok v oboroženih spopadih na Šrilanki, v Burmi, na Filipinih, v Somaliji, v Kongu in v Burundiju;

72. odobrava, da je 16 držav članic Evropske unije ([1]) podpisalo Ženevsko deklaracijo o oboroženem nasilju in razvoju, s čimer se je skupno število držav pogodbenic povečalo na 97; poziva preostalih 11 držav članic Evropske unije, ki še niso podpisale Ženevske deklaracije, naj to čim hitreje storijo;

73. poziva države članice, ki tega še niso storile, naj nemudoma podpišejo in ratificirajo izbirne protokole h Konvenciji o otrokovih pravicah ([2]);

74. pozdravlja dejstvo, da je Komisija leta 2008 v okviru tematskega programa z naslovom „Vlaganje v ljudi“ objavila razpis za projekte nevladnih organizacij, namenjene otrokom, ki so jih prizadeli oboroženi spopadi in trgovina z otroki; poziva Komisijo, naj še naprej posebno pozornost namenja razmeram otrok, ki so jih prizadeli oboroženi spopadi;

Zagovorniki človekovih pravic

75. pozdravlja konferenco zagovornikov človekovih pravic, ki je potekala 7. in 8. oktobra 2008; ponovno poudarja zavezanost Evropske unije k boljši zaščiti zagovornikov človekovih pravic pri njihovih prizadevanjih za uresničitev vizije, predstavljene v Splošni deklaraciji človekovih pravic;

([1]) Bolgarija, Nemčija, Irska, Grčija, Španija, Francija, Italija, Madžarska, Nizozemska, Avstrija, Portugalska, Romunija, Slovenija, Finska, Švedska in Združeno kraljestvo.

([2]) Izbirnega protokola h Konvenciji o otrokovih pravicah glede prodaje otrok, otroške prostitucije in otroške pornografije (stanje novembra 2008) niso ratificirale Češka republika, Finska, Nemčija, Madžarska, Irska, Luksemburg, Madžarska, Malta, Finska in Združeno kraljestvo.Izbirnega protokola h Konvenciji o otrokovih pravicah glede udeležbe otrok v oboroženih spopadih (stanje novembra 2008) niso ratificirale Estonija, Nizozemska in Madžarska.

76. opozarja na zlorabe in spolno izkoriščanje milijonov otrok po vsem svetu; poziva Svet, Komisijo in države članice, naj naredijo vse, kar je v njihovi moči, da bi preprečili spolno izkoriščanje in spolno zlorabo otrok in se proti temu borili, zaščitili pravice otrok, ki so žrtve takšnega izkoriščanja in zlorabe, ter spodbujali nacionalno in mednarodno sodelovanje v boju proti spolnemu izkoriščanju in spolni zlorabi otrok;

77. pozdravlja deklaracijo o ukrepih Sveta Evrope za boljšo zaščito zagovornikov človekovih pravic in promocijo njihovih dejavnosti, ki jo je odbor ministrov sprejel 6. februarja 2008;

78. pozdravlja osrednjo točko za zagovornike človekovih pravic, katere namen je spremljanje položaja človekovih pravic v vseh državah OVSE, ki jo je leta 2006 vzpostavil urad OVSE za demokratične ustanove in človekove pravice (ODIHR); poziva institucije EU, naj okrepijo svojo podporo zagovornikom človekovih pravic z vzpostavitvijo osrednje točke v Evropskem parlamentu, Svetu in Komisiji, s čimer bi izboljšali nadaljnje spremljanje posameznih primerov in usklajevanje z drugimi mednarodnimi in evropskimi organizacijami;

79. pozdravlja pregledano različico smernic EU o zagovornikih človekovih pravic iz leta 2008; poudarja vključitev določb, ki so namenjene temu, da misije EU povečajo svojo podporo zagovornikom človekovih pravic in jih tudi bolje zaščitijo, na primer lokalne strategije za izvajanje smernic, lokalne delovne skupine za človekove pravice in organizacijo srečanj med zagovorniki človekovih pravic in diplomati, ki bi potekala vsaj enkrat letno; hkrati pozdravlja vključitev možnosti, da se bi se izdajali izredni vizumi in omogočila začasna zatočišča v državah članicah EU kot ukrepa, da bi zagovornikom človekovih pravic v tretjih državah, ki so v nevarnosti, zagotovili hitro pomoč in zaščito;

80. ponovno poziva Svet in države članice, naj realno preučijo vprašanje izrednih vizumov za zagovornike človekovih pravic in v novem vizumskem zakoniku Skupnosti jasno opredelijo posebni položaj zagovornikov človekovih pravic ter tako vzpostavijo poseben in pospešen vizumski postopek, ki bi lahko temeljil na izkušnjah irske in španske vlade; opozarja na razpravo glede izdaje vizumov za začasno preselitev zagovornikov človekovih pravic, ki so najbolj ogroženi ali ki potrebujejo zaščito, ter poziva COHOM, naj sprejme nadaljnje ukrepe; meni, da je zaupnost demarš Evropske unije v korist zagovornikov človekovih pravic včasih koristna, vendar se zavzema, da bi kljub zaupni naravi teh dokumentov lokalno osebje Evropske unije sistematično in zaupno posredovalo vse informacije o teh demaršah tamkajšnjim nevladnim organizacijam, zagovornikom človekovih pravic in njihovim družinam;

81. se sklicuje na sklepe Sveta o Belorusiji z dne 13. oktobra 2008 in izjavo predsedstva v zvezi s parlamentarnimi volitvami istega meseca v Belorusiji z dne 30. septembra 2008; obžaluje, da volitve niso dosegale mednarodnih standardov in demokratičnih meril OVSE; pozdravlja izpustitev zadnjega mednarodno priznanega političnega zapornika, Aleksandra Kazulina, pred volitvami, vendar ostaja zaskrbljen, ker je vsaj desetim aktivistom še vedno „omejena svoboda gibanja“, kar pomeni, da se lahko zadržujejo le doma ali na delu; ostaja nadvse zaskrbljen nad stanjem človekovih pravic v Belorusiji;

82. obsoja, da je Kitajska vlada pred olimpijskimi igrami še strožje omejevala zagovornike človekovih pravic, tako da jim je onemogočila sporočanje po telefonu in internetu, jih zasledovala ter zanje odredila različne stopnje hišnega pripora ter nadzor in spremljanje brez primere, zaradi česar so se mnogi aktivisti odločili svoje delo preložiti ali prekiniti do zaključka iger;

83. posebej opozarja na to, da je pravica do svobodnega izražanja na internetu lahko izjemnega pomena za zaprte skupnosti, in poziva EU, naj podpira spletne disidente po vsem svetu; v zvezi s tem poziva Svet in Komisijo, naj kot del zunanjetrgovinske politike EU obravnava vse omejitve pri oskrbi z internetom in storitvami informacijskih družb, s katerimi se srečujejo podjetja iz EU v tretjih državah, ter naj šteje vse nepotrebne omejitve pri oskrbi s temi storitvami kot trgovinske ovire;

84. je zelo zaskrbljen, ker je Iran v letu 2008 še naprej zatiral neodvisne zagovornike človekovih pravic in člane civilne družbe ter da so se nadaljevale hude kršitve človekovih pravic; obsoja samovoljna pridržanja, mučenje in zaporne kazni zagovornikov človekovih pravic za njihovo delo na podlagi obtožbe, da njihove dejavnosti niso v skladu z nacionalno varnostjo; obžaluje sedanjo politiko vlade, ki usmerjena zoper učitelje in akademike, študentom pa omejuje dostop do višje izobrazbe, ter obsoja preganjanje in zaporne kazni za študente aktiviste;

85. je zaskrbljen zaradi razmer na področju človekovih pravic v Nikaragvi in Venezueli ter napadov na številne organizacije za človekove pravice v teh državah in njihovega nadlegovanja; poziva vlado in oblasti Nikaragve in Venezuele, naj si prizadevajo zaščititi demokratične pravice in svoboščine ter načela pravne države;

86. znova ponavlja svoje stališče glede kubanskih dobitnikov nagrade Saharova Oswalda Paye Sardiñasa in skupine Dame v belem (Damas de Blanco); meni, da je nesprejemljivo, da država, s katero je Evropska unija obnovila politični dialog glede cele vrste vprašanj, med njimi človekovih pravic, Oswaldu Payi in Damam v belem ne dovoli, da bi sodelovali na slovesnosti ob 20. obletnici podeljevanja nagrade Saharov; ostro zavrača sistematično nasilje in stalno nadlegovanje, ki so ga utrpeli prejemniki nagrade Saharov; v zvezi s tem poziva kubansko vlado, naj nemudoma izpusti vse politične zapornike in zapornike zaradi ugovora vesti, ter prizna vsem Kubancem pravico do svobodnega vstopa v državo ali odhoda iz nje;

Smernice za dialoge in posvetovanja o človekovih pravicah s tretjimi državami

87. je seznanjen z najnovejšo različico smernic za dialoge o človekovih pravicah s tretjimi državami, sprejeto v času francoskega predsedstva; ponovno poziva Svet in Komisijo, naj začneta celovito ocenjevanje smernic, ki bo temeljilo na poglobljeni oceni posameznih dialogov in dobljenih rezultatov, ter v ta namen razvijeta jasne kazalnike učinka za vsak dialog in merila za začetek, prenehanje in obnovitev dialogov; poudarja, da je treba tudi v prihodnje pripravljati neformalna medinstitucionalna srečanja pred vsakim dialogom in po njem, kar bo prispevalo k večji izmenjavi informacij med institucijami in bo po potrebi omogočilo boljše usklajevanje; ob tem opozarja, da bi bila politika Evropske unije s področja človekovih pravic bolj usklajena, če bi se strategije za človekove pravice sprejemale po posameznih državah;

88. ob tem ponovno poudarja predloge iz zgoraj navedene resolucije Parlamenta z dne 6. septembra 2007 o poteku dialogov in posvetovanj o človekovih pravicah s tretjimi državami;

89. obžaluje, da je Kitajska zaradi obiska dalajlame v Evropi preložila enajsti vrh Kitajska-EU; poudarja potrebo po koreniti okrepitvi dialoga o človekovih pravicah med EU in Kitajsko in ponovnem premisleku o njem; izraža zaskrbljenost zaradi hudih kršitev človekovih pravic na Kitajskem in poudarja da se dejanski položaj v zvezi s človekovimi pravicami ni izboljšal kljub obljubam kitajskega režima pred olimpijskimi igrami avgusta 2008; poudarja tudi, da je bila svoboda do združevanja, izražanja in veroizpovedi dodatno

omejena; močno obsoja ostro ukrepanje proti Tibetancem po protestih, ki so od 10. marca 2008 preplavljali Tibet, in da je Kitajska od takrat še povečala uporabo prisilnih sredstev v Tibetu, ter poziva k ponovnemu začetku iskrenega in ciljno usmerjenega dialoga med obema stranema na podlagi memoranduma o dejanski avtonomiji tibetanskega naroda; ugotavlja, da Kitajska še vedno ni ratificirala Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah, kljub večkratnim zagotovilom kitajske vlade, da bo to storila; se sklicuje na svojo resolucijo z dne 17. januarja 2008 o priprtju kitajskega disidenta Hu Jiaja ([1]), ki je leta 2008 prejel nagrado Saharova za svobodo misli; poziva kitajsko vlado, naj ga nemudoma izpusti in odpravi hišni pripor za njegovo ženo Zeng Jinyan in njuno hčerko; obsoja val represije nad podpisniki peticije „Listina O8", v kateri so pozvali k demokratičnimi reformam na Kitajskem in se zavzeli za izpustitev disidenta Liu Xiaoboja, ki je priprt od 9. decembra 2008; izraža zaskrbljenost, ker je pravni sistem še vedno dovzeten za samovoljno in velikokrat politično motivirano vmešavanje, vključno s sistemom državnih skrivnosti, ki preprečuje preglednost, potrebno za razvoj dobrega upravljanja in sistema, v katerem prevladuje vladavina prava; v zvezi s tem obsoja sistematično kaznovanje odvetnikov, ki si prizadevajo, da bi kitajski pravni sistem deloval v skladu s kitajskimi zakoni in pravicami državljanov; ugotavlja, da je svoboda interneta na Kitajskem še vedno krhka, zato evropske ponudnike gostovanja spletnih vsebin poziva, naj tujim uradnikom ne razkrijejo nobenih informacij, ki bi razkrile identiteto posameznih uporabnikov teh storitev, razen za legitimne potrebe tujih organov pregona v skladu s Splošno deklaracijo o človekovih pravicah;

90. ostaja zaskrbljen nad tem, da je dialog o človekovih pravicah z Iranom prekinjen že od leta 2004, saj ni nobenega pozitivnega napredka glede razmer na področju človekovih pravic in glede sodelovanja Irana; iranske oblasti poziva k obnovitvi dialoga kot načina za podporo vsem demokratično usmerjenim stranem civilne družbe ter h krepitvi – z miroljubnimi in nenasilnimi sredstvi – obstoječih procesov, ki lahko pospešijo demokratične, institucionalne in ustavne reforme, zagotovijo trajnost teh reform ter utrdijo udeležbo vseh iranskih zagovornikov človekovih pravic in predstavnikov civilne družbe v procesu oblikovanja politik, s tem pa okrepijo njihovo vlogo v splošni politični razpravi; globoko je zaskrbljen, ker so se razmere na področju človekovih pravic v Iranu leta 2008 poslabšale, omejevanje svobode izražanja in zbiranja pa se je nadaljevalo; v zvezi s tem ga močno skrbi zatiranje novinarjev, pisateljev, profesorjev ter zagovornikov pravic žensk in človekovih pravic; ostaja zaskrbljen zaradi zatiranja etničnih in verskih manjšin v Iraku; obsoja vse večjo uporabo smrtne kazni v Iranu, tudi za mladoletnike;

91. obžaluje, da posvetovanje med Evropsko unijo in Rusijo o človekovih pravicah ni dalo zadostnih rezultatov; obžaluje, da so ruske oblasti zavrnile sodelovanje na okroglih mizah za pripravo na posvetovanja, ki so se jih udeležile domače in mednarodne nevladne organizacije; opaža, da je med posvetovanji Evropska unija opozorila na vprašanja s področja človekovih pravic, s posebnim poudarkom na svobodi izražanja in združevanja, delovanju civilne družbe, pravicah manjšin, boju proti rasizmu in ksenofobiji ter pravicah otrok in žensk, pa tudi mednarodnih obveznostih EU in Rusije na področju človekovih pravic; obžaluje, da Evropski uniji kljub temu ni uspelo prispevati k političnim spremembam v Rusiji, zlasti kar zadeva nekaznovanje in neodvisnost sodstva, ravnanje z zagovorniki človekovih pravic in političnimi zaporniki, vključno z Mihailom Hodorkovskim, neodvisnost medijev in svobodo izražanja, ravnanje z narodnostnimi in verskimi manjšinami, spoštovanje načel pravne države in varstvo človekovih pravic v oboroženih silah, diskriminacijo zaradi spolne usmerjenosti, pa tudi druga vprašanja; se sklicuje na svojo resolucijo z dne 19. junija 2008 o vrhu EU-Rusija v Hanti Mansijsku 26. in 27. junija 2008 ([2]); vnovič izraža zaskrbljenost zaradi vse slabših razmer zagovornikov človekovih pravic in težav, s katerimi se srečujejo nevladne organizacije pri registraciji in izvajanju dejavnosti; ponovno izraža zaskrbljenost glede zakona o ekstremizmu, ki bi lahko vplival na prost pretok informacij in omogočil ruskim oblastem, da bi dodatno omejile pravico do svobodnega izražanja neodvisnih novinarjev in političnih nasprotnikov; nadalje izraža skrb zaradi poročila Amnesty International za leto 2008, ki navaja, da tožilstvo še vedno ne spoštuje pravice Mihaila Hodorkovskega in njegovega družabnika Platona Lebedeva do poštenega sojenja v skladu z mednarodnimi standardi, in iskreno obžaluje ravnanje z nekdanjim podpredsednikom družbe Jukos Vasilijem Aleksanjanom, ki ni želel krivo pričati o Mihailu Hodorkovskem, zaradi česar je ruska vlada dopustila, da se je njegovo zdravstveno stanje poslabšalo do te mere, da ni več ozdravljivo; skupaj s parlamentarno

([1]) UL C 41 E, 19.2.2009, str. 82.
([2]) Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0309.

skupščino Sveta Evrope poziva ruske oblasti, naj uporabijo vsa razpoložljiva pravna sredstva, da zagotovijo izpustitev Igorja Sutjagina in Valentina Danilova; pozdravlja izpustitev Mihaila Trepaškina; globoko obžaluje, da je bilo treba odpovedati misijo za spremljanje volitev ODIHR za spremljanje ruskih predsedniških volitev marca 2008 zaradi omejitev, ki so jih za to misijo naložile ruske oblasti;

92. je seznanjen z obstojem pododborov za človekove pravice, ki združujejo države ob južni obali Sredozemlja (Maroko, Tunizijo, Libanon, Jordanijo, Egipt, Izrael in palestinske oblasti) v okviru evropske sosedske politike, ter poziva Svet in Komisijo, naj v sklopu pogajanj o nadgradnji dvostranskih odnosov oblikujeta pododbore za človekove pravice z vsemi sosednjimi državami; ponovno poziva k temu, da bi bili poslanci vključeni v pripravo teh srečanj in bi bili obveščeni o njihovem izidu; izraža zadovoljstvo nad tem, da se delegacije Komisije v partnerskih državah in njene službe v Bruslju v vseh fazah posvetujejo s civilno družbo; si vseeno zastavlja vprašanje o učinkovitosti in skladnosti uporabljene metodologije in zlasti meril ocenjevanja opravljenih razprav znotraj teh pododborov; ocenjuje, da morajo pododbori omogočiti specifično spremljanje vprašanj človekovih pravic iz akcijskega načrta, čeprav poudarja, da se razprave o človekovih pravicah vseeno ne smejo omejiti zgolj na pododbore in poudarja pomen usklajevanja z drugimi pododbori, ki obravnavajo vprašanja, povezana s človekovimi pravicami, na primer migracije; poudarja, da je treba ta vprašanja vključiti v politični dialog na najvišji ravni, da se poveča usklajenost politike EU na tem področju; ostaja prepričan, da bi bila lahko evropska sosedska politika, kakor je začrtana (akcijski načrt, poročilo o spremljanju in pododbori), resnični vzvod uveljavljanja človekovih pravic, če bi Evropska unija jasno pokazala resnično politično voljo do tega, da od držav partneric skladno, sistematično in na vseh področjih zahteva spoštovanje človekovih pravic kot prednostno nalogo; zato meni, da mora biti spoštovanje človekovih pravic in demokratičnih načel temeljni pogoj za krepitev odnosov med Unijo in tretjo državo; v zvezi s sklenitvijo okvirnega sporazuma z Libijo poziva Svet in Komisijo, naj namenita ustrezno pozornost dialogu in sodelovanju glede človekovih pravic;

93. močno obžaluje nedavno stopnjevanje vojaških spopadov in vedno slabše humanitarne razmere v Gazi in hkrati izraža iskreno sočutje do civilnega prebivalstva na jugu Izraela; poziva vse strani, naj v celoti izvršijo resolucijo Varnostnega sveta ZN št. 1860 (2009), da bi dosegli trajno prekinitev ognja; poudarja, da je nujno treba učinkovito ukrepati proti odgovornim za primere kršitev mednarodnega humanitarnega prava; v zvezi s tem pozdravlja odločitev Sveta Združenih narodov za človekove pravice, da imenuje neodvisno misijo, ki bo raziskala vojne zločine in resne kršitve človekovih pravic vseh strani, vpletenih v nedavni konflikt v Gazi; poziva vse strani, naj sodelujejo s preiskovalci Združenih narodov za primere kršitev človekovih pravic; je seznanjen z zavezo Sveta za splošne zadeve z dne 27. januarja 2009, da bo pozorno spremljal potek preiskav, ter poziva Komisijo, naj v tesnem posvetovanju z državami članicami sprejme odločitev, kako ukrepati po seznanitvi z zaključki preiskave;

94. priznava drugi krog dialoga o človekovih pravicah med Evropsko unijo in Uzbekistanom, ki je bil 5. junija 2008; opozarja na seminar o svobodi medijev, ki je bil v Taškentu 2. in 3. oktobra 2008; vendar meni, da seminar ni dosegel cilja, da bi zagotovil odprto razpravo o kršitvah človekovih pravic in svobodo medijev v Uzbekistanu, kot je bil prvotni namen; ugotavlja, da je logično prišlo do podaljšanja sankcij proti Uzbekistanu, ker ni prišlo do neodvisne mednarodne preiskave pokola v Andižanu, položaj človekovih pravic v tej državi pa se ravno tako ni izboljšal; pozdravlja izpustitev dveh zagovornikov človekovih pravic, Dilmurada Muhidinova in Mamaradžaba Nazarova; obsoja, da so na podlagi politično motiviranih obtožb v zaporu pridržani zagovorniki človekovih pravic in neodvisni novinarji, in poziva uzbekistanske oblasti, naj izpustijo vse zagovornike človekovih pravic in druge politične zapornike; ponovno izraža globoko zaskrbljenost zaradi aretacije neodvisnega novinarja Salijona Abdurahmanova in zagovornika človekovih pravic Agzama Turgunova; je seznanjen s sklepi Sveta z dne 13. oktobra 2008 o Uzbekistanu; poziva uzbekistanske oblasti, naj sprejmejo akreditacijo novega direktorja Mednarodne organizacije za zaščito človekovih pravic (Human Rights Watch) v državi in tej organizaciji ter drugim mednarodnim in nevladnim organizacijam omogoči neovirano delovanje; poziva Uzbekistan, naj popolnoma in učinkovito sodeluje s posebnim poročevalcem Združenih narodov v zvezi z mučenjem in svobodo izražanja ter prekliče omejitve

za registracijo in delovanje nevladnih organizacij v Uzbekistanu; ugotavlja, da je Svet sklenil, da ne bo obnovil omejitev potovanj za določene posameznike, omenjene v Skupnem stališču 2007/734/SZVP ([1]), ki so bile začasno prekinjene v skladu s sklepi Sveta z dne 15. in 16. oktobra 2007 ter 29. aprila 2008; pozdravlja, da je Svet vseeno sklenil za 12 mesecev podaljšati embargo na orožje, ki je bil uveden z navedenim skupnim stališčem; poziva Svet in Komisijo, naj pregledata splošni položaj človekovih pravic v Uzbekistanu; znova poziva k takojšnji izpustitvi političnih zapornikov; je seznanjen z izjavo predsedstva Unije z dne 17. decembra 2008 o posameznih primerih;

95. pozdravlja dejstvo, da sta Evropska unija in Turkmenistan opravila prvi krog dialoga o človekovih pravicah julija 2008; pozdravlja vse številnejše pomisleke glede položaja človekovih pravic v Turkmenistanu, zlasti svobode mišljenja in zbiranja, neodvisnosti sodstva in delovanja civilne družbe; se sklicuje na svojo resolucijo z dne 20. februarja 2008 o strategiji EU za srednjo Azijo ([2]) in ponavlja, da mora Turkmenistan napredovati na ključnih področjih, da bo lahko sklenil začasni sporazum, med drugim z omogočanjem prostega in svobodnega dostopa mednarodnemu odboru Rdečega križa, reformo izobraževalnega sistema v skladu z mednarodnimi standardi, brezpogojno izpustitvijo vseh političnih zapornikov in zapornikov vesti, odpravo vseh vladnih ovir pri potovanju in z omogočanjem svobodnega delovanja vsem nevladnim organizacijam in organizacijam za varstvo človekovih pravic v državi; poziva Svet in Komisijo, naj pred podpisom začasnega sporazuma izrecno navedeta, kakšen napredek je bil storjen na področju človekovih pravic in v zvezi s tem sprejmeta načrt z jasnimi časovnimi roki, ki jih je treba spoštovati;

96. podpira pripravljenost Sveta, da dialog o človekovih pravicah vzpostavi z vsemi preostalimi srednjeazijskimi državami; poziva, naj bodo dialogi usmerjeni v rezultate in popolnoma v skladu s smernicami Evropske unije o dialogih o človekovih pravicah s tretjimi državami ter naj zagotavljajo vključenost civilne družbe in Evropskega parlamenta; poziva, naj vzpostavitev dialogov dopolnjujejo ustrezni viri znotraj sekretariatov Sveta in Komisije;

97. poudarja, kako pomembna je za sedanje reforme na področju človekovih pravic v Turčiji zavezanost te države in EU pristopnemu procesu Turčije; meni, da odločitev vlade, da dovoli oddajanje kurdske televizije, pomeni pozitivni premik k svobodi govora v Turčiji; obžaluje pa, da je uporaba kurdskega jezika še vedno prepovedana v parlamentu in političnih kampanjah; ponavlja, da so potrebne dodatne zakonodajne reforme, da se zagotovijo spoštovanje in zaščita manjšin ter neomejena svoboda izražanja v zakonih in v praksi, v skladu z Evropsko konvencijo o človekovih pravicah in sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da pri ratifikaciji instrumentov za človekove pravice ni bilo napredka, zlasti glede Izbirnega protokola h Konvenciji proti mučenju, Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov ter dodatnih protokolov št. 4, 7 in 12 k Evropski konvenciji o človekovih pravicah;

98. poziva pakistansko vlado, naj si ustrezno prizadeva za izboljšanje položaja človekovih pravic v državi; se sklicuje na zahtevo Amnesty International, v kateri poziva pakistansko vlado, naj vrne na prejšnje delovno mesto vse sodnike, ki jih je prejšnji predsednik Pervez Mušaraf nezakonito odstavil leta 2007; odobrava, da je EU uvedla neodvisno misijo za spremljanje volitev za splošne parlamentarne volitve februarja 2008; z zadovoljstvom opaža, da so bile volitve konkurenčne, posledično pa so prispevale k večjemu javnemu zaupanju v demokratični proces; ugotavlja, da se je EU zavezala, da bo podpirala krepitev demokratičnih ustanov ter poziva Svet in Komisijo, naj podpreta gibanje za demokracijo, ki sta ga začela sodstvo in odvetniška zbornica, zlasti z razširitvijo vabil na nekatere njihove predstavnike, med njimi na g. Čaudrija; poudarja, da morajo biti človekove pravice ena glavnih prednostnih nalog EU v okviru nadaljevanja dialoga s Pakistanom;

([1]) Skupno stališče Sveta 2007/734/SZVP z dne 13. novembra 2007 o omejevalnih ukrepih proti Uzbekistanu (UL L 295, 14.11.2007, str. 34).

([2]) Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0059.

99. pozdravlja predloge Sveta za začetek dialogov o človekovih pravicah s številnimi latinskoameriškimi državami; poudarja, da bi moral dialog potekati vzporedno z odločnimi in konkretnimi zahtevami glede spoštovanja človekovih pravic, kar nalaga ***obveznosti tudi*** institucijam EU v njihovih odnosih z zadevnimi državami; poudarja, da je zaželeno, da bi bile vključene tudi srednjeameriške države; je seznanjen s tem, da je kubanska vlada februarja 2008 podpisala Mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah ter Mednarodni pakt o gospodarskih, socialnih in kulturnih pravicah; poziva k ratifikaciji obeh paktov brez pridržkov; poziva kubansko vlado, naj izpusti vse politične zapornike in spoštuje pravice, ki so zaščitene s podpisanima pogodbama; je seznanjen s sklepom Sveta z dne 20. junija 2008 za odpravo neuradnih sankcij v zvezi s Kubo; je seznanjen s tem, da bo Svet v letu 2009 odločitev v zvezi z nadaljevanjem političnega dialoga s Kubo sprejel glede na to, ali bo dosežen znaten napredek v zvezi s človekovimi pravicami;

100. poziva Rusijo kot okupacijsko silo v Gruziji, naj spoštuje človekove pravice v Abhaziji in Južni Osetiji, tudi pravico državljanov, da se vrnejo na svoje domove; poziva vse strani, naj še naprej izpolnjujejo svoje obveze v skladu s sporazumi z dne 12. avgusta in 8. septembra 2008; poziva vse zadevne vlade, naj zagotovijo podrobne zemljevide in informacije v zvezi z vsemi območji konfliktov, na katerih je bilo uporabljeno kasetno strelivo, da bi omogočili lažjo odstranitev kasetnih bomb, tako da bi bila ta območja varna za civiliste; meni, da morata obe vladi zagotoviti tudi, da bo javnost seznanjena z nevarnostjo neeksplodiranega materiala z javnimi informacijskimi kampanjami; poziva pristojne administracije, naj odobrijo namestitev mednarodnih opazovalcev na področju človekovih pravic v Južni Osetiji in Abhaziji;

101. je zaskrbljen, ker se razmere na področju človekovih pravic v Burmi niso izboljšale, zlasti z vidika prihodnjih volitev, načrtovanih za leto 2010; obsoja nedavna prijetja in obsodbe po zrežiranih sojenjih več kot sto članov burmanske opozicije ter krute kazni, ki so jih prejeli; poziva vlado Burme, naj nemudoma izpusti vse politične zapornike; meni, da bi Parlament moral v Burmo poslati okrepljeno misijo, saj se kljub sankcijam razmere na področju človekovih pravic še vedno niso izboljšale, in da je treba poostriti mednarodni pritisk na burmanski režim;

Splošni pregled dejavnosti Sveta in Komisije, vključno z dosežki obeh predsedstev

102. poziva predsedstvo Sveta, naj se osredotoči na države, ki še posebej vzbujajo zaskrbljenost glede človekovih pravic;

103. pozdravlja dejanja in razprave v okviru evropskega leta medkulturnega dialoga 2008 ter z zadovoljstvom opaža pobude dveh predsedstev;

104. pozdravlja deseti forum nevladnih organizacij Evropske unije o človekovih pravicah, ki sta ga organizirala francosko predsedstvo in Komisija 10. decembra 2008 na temo 60. obletnice Splošne deklaracije o človekovih pravicah in je bil osredotočen zlasti na diskriminacijo žensk;

105. poziva k večjim prizadevanjem in odločnejšim ukrepom EU, da bi dosegli politično rešitev spora v Darfurju in omogočili lažje izvajanje splošnega mirovnega sporazuma; poudarja, da je treba odpraviti nekaznovanje in uvesti sankcije Varnostnega sveta ZN; pozdravlja podporo Evropske unije čimprejšnji izvršitvi nalogov za prijetje, ki jih je izdalo Mednarodno kazensko sodišče v zvezi z Darfurjem;

106. pozdravlja resolucijo št. 1834 Varnostnega sveta ZN z dne 24. septembra 2008, ki je podaljšala mandat misije Združenih narodov v Srednjeafriški republiki in Čadu do marca 2009, pa tudi namen Združenih narodov, da odobrijo namestitev vojaške komponente Združenih narodov, ki bo nadaljevala dejavnosti EUFOR Čad/SAR tako v Čadu kot v Srednjeafriški republiki;

107. pozdravlja dejstvo, da Svet oblikuje in redno posodablja seznam „držav v žarišču“, v zvezi s katerimi se izvajajo dodatna usklajena prizadevanja z namenom izvajanja smernic Evropske unije o otrocih v oboroženih spopadih, smrtni kazni (t.i. države na prelomnici) in o zagovornikih človekovih pravic;

108. ponovno poudarja, da morajo biti vse razprave s tretjimi državami o človekovih pravicah in demokraciji, instrumenti, dokumenti in poročila, vključno z letnimi poročili o človekovih pravicah, zastavljeni tako, da se izrecno odzivajo na primere diskriminacije, vključno z vprašanji etničnih, narodnih in jezikovnih manjšin, verske svobode, nestrpnosti do katere koli veroizpovedi, diskriminacije manjšinskih religij, diskriminacije na podlagi kastnega sistema, zaščite in promocije pravic avtohtonih ljudstev, človekovih pravic žensk, pravic otrok, invalidov, vključno z osebami z motnjami v duševnem razvoju, ter ljudi vseh spolnih usmeritev in spolnih identitet, pri čemer je treba po potrebi zagotoviti polno sodelovanje njihovih organizacij tako v Evropski uniji kot v tretjih državah;

109. opozarja na pobudo Unije za Sredozemlje, ki jo je začelo francosko predsedstvo kot nov izziv, da bi spodbudili demokracijo in spoštovanje človekovih pravic na območju Sredozemlja; poudarja, da razvoj novih pobud Unije za Sredozemlje ne sme privesti do tega, da bi se namenjalo manj pozornosti in prednosti spodbujanju potrebnih reform glede demokracije in človekovih pravic v regiji;

Programi Komisije za zunanjo pomoč in EIDHR

110. pozdravlja, da so se prednostne naloge Parlamenta upoštevale v programskih dokumentih za leti 2007 in 2008 EIDHR;

111. poziva k posodobitvi elektronskih zbornikov, ki naj bi pokrivali vse projekte EIDHR, organizirane geografsko in tematsko;

112. z zadovoljstvom opaža pokazano zanimanje pri predstavitvi projektov v okviru novega cilja, da se podprejo zagovorniki človekovih pravic in možnost nujnih ukrepov za njihovo zaščito; opaža, da je Komisija izbrala enajst upravičencev za izvajanje projektov, in pričakuje, da se bodo dejavnosti dejansko začele v začetku leta 2009;

113. ponovno poziva Komisijo, naj na sedežih in v delegacijah prilagodi kadrovsko strukturo, namenjeno za izvajanje instrumenta EIDHR, ki bo sposobna upoštevati posebnosti in težave tega novega instrumenta;

114. poziva Komisijo, naj uskladi politične prednostne naloge Unije ter projekte in programe, ki jih podpira, zlasti glede na njeno dvostransko načrtovanje s tretjimi državami;

Pomoč na volitvah in opazovanje volitev

115. z zadovoljstvom ugotavlja, da EU vedno bolj uporablja pomoč na volitvah in opazovanje volitev za spodbujanje demokracije v tretjih državah ter tako krepi spoštovanje človekovih pravic, temeljnih svoboščin in pravne države, ter da sta kakovost in neodvisnost teh misij splošno priznani;

116. poudarja, da je bila celovita metodologija EU, ki zajema ves volilni cikel ter vključuje pomoč pri volitvah in njihovo spremljanje, zelo uspešna za EU, ki je tako postala vodilna mednarodna organizacija za spremljanje volitev;

117. pozdravlja prvi priročnik za spremljanje volitev EU, ki je izšel aprila 2008; z zadovoljstvom opaža posebno poglavje o vprašanjih glede spola; opaža, da priročnik zagotavlja celovit pregled metodologije misij EU za spremljanje volitev in opis, kako se misije načrtujejo, namestijo in izvajajo, pa tudi kako se pri ocenjevanju in poročanju uporabljajo mednarodni standardi;

118. poziva k večji pozornosti v zvezi z merili za izbor držav, v katerih se bo izvajala pomoč na volitvah/opazovanje volitev, ter v zvezi s skladnostjo z metodologijo in pravili, določenimi na mednarodni ravni, zlasti glede neodvisne narave misije;

119. ponovno poziva k vključitvi volilnega postopka, vključno z obdobjem pred volitvami in po njih, v različne ravni političnega dialoga s tretjimi državami, da se zagotovi usklajenost politik EU ter ponovno potrdi ključna vloga človekovih pravic in demokracije;

Vključevanje človekovih pravic

120. poziva Komisijo, naj še naprej pozorno spremlja dodeljevanje koristi iz splošnega sistema preferencialov plus (GSP+) državam, v katerih so se pokazale velike pomanjkljivosti pri izvajanju osmih konvencij Mednarodne organizacije dela o temeljnih delovnih standardih, in sicer zaradi kršenja državljanskih in političnih pravic ali zaporniškega dela; poziva Komisijo, naj oblikuje merila za to, kdaj je treba spodbude iz splošnega sistema preferencialov zaradi kršenja človekovih pravic ukiniti;

Ekonomske, socialne in kulturne pravice

121. poudarja, da so ekonomske, socialne in kulturne pravice prav tako pomembne kot civilne in politične pravice; poudarja zavezanost EU, da bo podprla dosežke razvojnih ciljev tisočletja, kot je bilo določeno v sklepih Evropskega sveta decembra 2007 in junija 2008;

122. poziva EU, naj ekonomske, socialne in kulturne pravice vključi v svoje zunanje odnose s tretjimi državami in jih redno uvršča na dnevni red dialogov o človekovih pravicah in posvetovanj s tretjimi državami ter pospešuje izvajanje Izbirnega protokola k Mednarodnemu paktu o gospodarskih, socialnih in kulturnih pravicah, zlasti, da bi dosegli učinkovito delovanje njegovega postopka za posamezne pritožbe;

123. poziva Svet in Komisijo, naj zagotovita skladnost ekonomskih, socialnih in kulturnih pravic v razvoju EU, v njeni zunanji trgovini in politikah glede človekovih pravic ter v ta namen ustanovita medresorsko delovno skupino o teh pravicah;

124. poudarja, da človekove pravice vključujejo tudi pravico do hrane, primernega bivališča, izobraževanja, vode, zemlje, dostojnega dela in socialne varnosti ter do ustanovitve sindikata, ter da je posebej pomembno zagotoviti, da te pravice uživajo izredno ranljive skupine, kot so ljudje v najmanj razvitih ali postkonfliktnih državah oz. v državah v vzponu, domorodna ljudstva, begunci pred podnebnimi spremembami, migranti itd.;

125. poziva Komisijo, naj si posebej prizadeva, da bi zagotovila pravico do hrane v sedanjem obdobju splošne gospodarske in prehrambene krize;

126. poudarja, da je treba spodbujati socialno odgovornost gospodarskih družb in doseči, da bodo nadnacionalne družbe s sedežem v državah članicah EU pri svojem delovanju v tretjih državah spoštovale ustrezne predpise Mednarodne organizacije dela;

127. z veseljem ugotavlja, da režim splošnega sistema preferencialov s povezovanjem človekovih pravic in mednarodne trgovine spodbuja trajnostni razvoj in dobro upravljanje, ter poziva k učinkovitemu spremljanju spoštovanja klavzule bistvenega elementa;

128. ponovno poziva Svet in Komisijo, naj na mednarodni ravni sprožita pobude EU za boj proti preganjanju in diskriminaciji zaradi spolne usmerjenosti in spolne identitete, na primer s podporo resoluciji o teh vprašanjih na ravni Združenih narodov ter podporo nevladnim organizacijam in akterjem, ki podpirajo enakopravnost in nediskriminacijo;

Učinkovitost posredovanja Evropskega parlamenta v primerih, povezanih s človekovimi pravicami

129. pričakuje, da bodo resolucije in drugi ključni dokumenti, povezani z vprašanjem človekovih pravic, prevedeni v jezik, ki ga govorijo na ciljnih območjih;

130. pozdravlja prelomno izjavo, ki jo je podprlo 66 narodov, vključno z vsemi državami članicami EU, predstavljeno na zasedanju Generalne skupščine ZN dne 18. decembra 2008, ki potrjuje, da mednarodno varstvo človekovih pravic vključuje spolno usmerjenost in spolno identiteto, ter ponovno potrjuje načelo nediskriminacije, ki zahteva, da človekove pravice veljajo enako za vse ljudi, ne glede na spolno usmerjenost ali spolno identiteto;

131. poziva Svet, naj se konkretno odzove na želje in skrbi, ki so bile izražene v uradnih sporočilih Parlamenta, zlasti v zvezi z nujnimi resolucijami;

132. opozarja delegacije Parlamenta, ki so na obisku v tretjih državah, da bi morale na dnevni red sistematično vključevati medparlamentarno razpravo o položaju človekovih pravic in srečanja z zagovorniki človekovih pravic, da bi informacije o položaju človekovih pravic v zadevni državi pridobili iz neposrednih virov ter da bi jim zagotovili mednarodno prepoznavnost in zaščito, kjer je to potrebno;

133. izraža prepričanje, da bi edino okrepljen organ za človekove pravice v Parlamentu lahko spodbujal skladno, učinkovito, sistematično in prečno politiko človekovih pravic znotraj Parlamenta in v odnosu do Sveta in Komisije, zlasti glede na določbe Lizbonske pogodbe v zvezi z zunanjo politiko;

134. pozdravlja vzpostavitev Mreže Saharov, razglašene ob praznovanju 20. obletnice nagrade Saharova; meni, da bi morala hitro odločiti o načinu svojega delovanja in zagotoviti sredstva, potrebna za doseganje svojih ciljev; ponavlja svojo zahtevo, da se vsem dobitnikom nagrade Saharova, še zlasti Aung San Suu Kyi, Oswaldu Joséju Payi Sardiñasu, kubanski organizaciji Dame v belem in Hu Jiaju, omogoči obisk evropskih institucij; obžaluje, da se kitajske, burmanske in kubanske oblasti niso ustrezno odzvale na pozive Evropske unije k spoštovanju temeljnih svobočin, še posebej svobode izražanja in političnega združevanja;

*

* *

135. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic in držav kandidatk, Združenim narodom, Svetu Evrope, Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi ter vladam držav in ozemelj, omenjenih v tej resoluciji.